

сѣданъ съ старцитѣ на едно; постой малко назадъ дай мѣсто на онія които сж тамъ родени, и отъ млади всичко научили; а ти си юще чужденецъ и нищо не разбирашъ. До ще рѣдъ и на тебѣ да говоришъ; сега по-добрѣ е да слушашъ щото приказватъ старцитѣ и по—умни хора, а не да говоришъ онова, което незнаешъ.

Неслуша глупавій човѣкъ; той отива да сѣдне тамъ дѣто му не прилича, и мъчи са да хитрува на едно съ по-ученитѣ.

У единъ празниченъ день, като бѣхъ са събрали всичкитѣ спорѣдъ обичая си, въ читалищната стая, дѣто са разговарѣхъ за нѣкои общеполѣзни работи. Ето че врѣмето ненадѣйно са развали, въздухътъ са помрачи отъ тъмни облаци и хвана страшно да гърми.

Тогава онзи необразованній човѣкъ, когото толкова пѣти съвѣтвахъ, обади са та продума нѣщо противъ Божата промисель и да са окайва, че ако завалѣ градъ какво ще стани и други такива глупости изрече, щото всичкитѣ присѣтствуващи са споглѣдахъ.

— Този синъ говори противъ нашій законъ, обади сж единъ измѣжду събранитѣ, дръште да го исхвърлимъ на вѣнъ.

— Дръжете го, извикахъ всичкитѣ, и заведнажъ го истласкватъ, като му трѣтили юще единъ харенъ бой, че хайде отъ селото на вѣнъ! Освѣнъ това му заръчахъ да са не върне нѣкакъ, че го добиватъ.

И тъй клѣтій човѣкъ, сѣдна върху една висока могила, отдѣто са видѣше онова село, и почна горко да плаче, като са каѣше за своето безуміе, каквото дѣдо Адамъ нѣкога срѣщу рая, сѣдеше да оплаква жалостното си състояніе, поради прѣстѣпленіето на Божата заповѣдъ. Едвамъ са отдалечи окаянній човѣкъ и, нажаленъ, запѣти са къмъ отечеството си, дѣто отиде при своитѣ събратья, които непричитали какво годъ събъркване за грѣхъ. Колкото години поже-